

Mál nr. 440/2015**M og
váttryggingafélagið V v/ húftryggingar smábáta.****Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags vegna ásetnings í tengslum við bruna 9. júlí 2013.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 3.12.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 22.12.2015, ásamt váttryggingarskilmálum.

Málsatvik.

Í málinu er atvikum nokkuð ítarlega lýst í lögregluskýrslu þar sem kemur fram að eldur hafi komið upp í bátnum D að morgni 9. júlí 2013. M var einn um borð í bátnum þegar eldurinn kom upp og haft er eftir honum í rannsóknarskýrslu að eldur hafi komið upp í brú bátsins, bakborðsmegin við rafmagnstöflu og annan olíugeymi bátsins. M kveðst ekki hafa séð annað í stöðunni en að fara um borð í björgunarbát og kalla á hjálp. M gat ekki gefið skýringar á eldsupptökum en framburður hans á ýmsum stigum málsins er tilgreindur í ítarlegum lögregluskýrslum auk þess sem farið er yfir ýmsa þætti í rannsókn málsins, en það var rannsakað m.t.t. gruns um íkveikju M sjálfs. Ekki þykir nauðsynlegt að endursegja þau atvik hér. Í niðurstöðu rannsóknarskýrslunnar sjálfrar, sem undirrituð er 28. október 2014, kemur fram að ekki verði sýnt fram á með óyggjandi hætti að M hafi valdi brunanum um borð í bátnum þó ákveðnir þættir í rannsókn málsins hafi vakið slíkar grunsemdir. Einnig liggur fyrir skýrsla frá fyrirtækinu Aðstoð&Öryggi í málinu, en hún bætir ekki efnislega við atriðum sem hnekkja niðurstöðu lögregluskýrslunnar.

V hefur hafnað bótaábyrgð með vísan til þess að M hafi valdið bruna í bátnum af ásetningi. Sönnun fyrir því megi sjá með því að horfa til þess að misræmi sé í framburði M um hvernig eldsupptök hafi verið og það sé ólíkindabragur á því að eldur hafi borist frá stýrishúsi yfir í skut bátsins á eins stuttum tíma og hafi liðið frá því að M hafi kallað á hjálp, þar til annar bátur kom að. Einnig vísar V til þess að samskipti við M árið áður um váttryggingar bátsins hafi vakið grunsemdir þar sem hann hafi ekki viljað tryggja bátinn fyrir níu milljónir vorið 2012 og þótt það tilboð V of hátt en hafi síðan keypt tryggingu fyrir 10,5 milljónir vorið 2013. V vísar til „sambærilegra mála“ og telur nægar líkur leiddar að því að M hafi sjálfur valdið eldsvoðanum og megi því rekja hann til ásetnings í skilningi gr. 4.1. í váttryggingarskilmálum og 1. mgr. 27. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 og beri félagið þegar af þeirri ástæðu ekki ábyrgð á tjóninu.

M telur að með vísan til gildandi váttryggingarsamnings milli sín og V eigi hann rétt á bótum vegna tjóns á bátnum D með vísan til 2. gr. váttryggingarskilmála, nánar tiltekið gr. 2.2. Óumdeilt sé að báturinn hafi brunnið og sokkið í kjölfarið og taki gildissvið váttryggingarinnar til slíkra atvika. M bendir á að til þess að V geti borið fyrir sig undanþáguákvæði um að M hafi valdið tjóni af ásetningi verði V að geta sannað slíkt. Það hafi V ekki gert og komi það skýrlega fram í lögregluskýrslu. Sönnunarbyrði um atvik undanþáguákvæða váttryggingarskilmála hvíli á váttryggingafélagi skv. meginreglum váttryggingaréttar. M vísar ástæðum höfnunar V á bótaskyldu á bug og telur að misræmi í framburði M breyti því ekki að eldur hafi komið upp í bátnum og til þess nái gildissvið váttryggingarinnar. Einnig vísar M því á bug að það sé grunsamlegt að báturinn hafi verið tryggður tveimur mánuðum fyrir tjónið í ljósi þess að hann var í breytingum og ekki tilbúinn til notkunar fyrr en þá. Einnig telur V að það sé engin tenging milli brunans og váttryggingarfjárhæðar og breytinga á henni milli ára. V hafi því engan veginn staðið undir sönnunarbyrði sinni um ætlaðan ásetning M.

Álit.

Í 1. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga kemur fram að vátryggingafélag beri ekki ábyrgð ef vátryggður hefur af ásetningi valdið því að vátryggingaratburður varð. Í vátryggingarskilmálum V er áréttað í gr. 4.1. í 2. kafla vátryggingarskilmála V. Til þess að V geti borið fyrir sig umrædd ákvæði þarf V að sýna fram á með sönnunargögnum að vátryggður hafi af ásetningi valdið því að vátryggingaratburður varð. Sönnunarbyrðin hvílir á vátryggingafélagi þegar ákvæðum sem þessum er beitt. Eins og fram kemur í málsatvikum var niðurstaða rannsóknarskýrslu lögreglu þannig að ekki væri með óyggjandi hætti hægt að fullyrða að M hafi af ásetningi lagt eld að bát sínum. Þessi niðurstaða liggur fyrir eftir ítarlega rannsókn lögreglu á atvikum máls og öðrum atvikum sem máli geta skipt eins og eignarhaldi, veiðiferðum o.fl. Ekki verður litið framhjá þeirri niðurstöðu lögreglunnar við mat á því hvort V hafi sýnt fram á ásetning M. Verður ekki séð að í lögregluskýrslum eða öðrum gögnum málsins sé því komin fram fullnægjandi sönnun um ásetning M. Gildissvið vátryggingarinnar tekur ótvírætt til þess þegar eldur kviknar í bát skv. 2. gr. 1. kafla vátryggingarskilmála. Verður því fallist á greiðsluskyldu V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr húftryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 19. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.